

Euroopa Liidu Teataja

C 226

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

56. aastakäik

3. august 2013

Teatis nr	Sisukord	Lehekülg
IV	<i>Teave</i>	
	TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT	
	Euroopa Liidu Kohus	
2013/C 226/01	Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne <i>Euroopa Liidu Teatajas</i> ELT C 215, 27.7.2013	1
V	<i>Teated</i>	
	KOHTUMENETLUSED	
	Euroopa Kohus	
2013/C 226/02	Arvamus C-1/13: Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Komisjon	2
2013/C 226/03	Kohtuasi C-112/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 8. märtsil 2013 — A versus B jt	2
2013/C 226/04	Kohtuasi C-275/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 21. mail 2013 — Elcogás, S.A. versus Administración del Estado ja Iberdrola, S.A.	2
2013/C 226/05	Kohtuasi C-280/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Hispaania) 22. mail 2013 — Barclays Bank S.A. versus Sara Sánchez García ja Alejandro Chacón Barrera	3

ET

Hind:
3 EUR

(Jätkub pöördel)

Teatis nr	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 226/06	Kohtuasi C-281/13 P: Lord Inglewood jt 22. mail 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. märtsi 2013. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-229/11 ja T-276/11: Lord Inglewood jt <i>versus</i> parlament	3
2013/C 226/07	Kohtuasi C-295/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Darmstadt (Saksamaa) 28. mail 2013 — Advokaat H., G.T. GmbH pankrotihaldur <i>versus</i> H. K.	4
2013/C 226/08	Kohtuasi C-299/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Grondwettelijk Hof (Belgia) 30. mail 2013 — Isabelle Gielen <i>versus</i> Ministerraad	5
2013/C 226/09	Kohtuasi C-300/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hispaania) 30. mail 2013 — Ayuntamiento de Benferri <i>versus</i> Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU	5
2013/C 226/10	Kohtuasi C-302/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Läti) 3. juunil 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines (likvideerimisel) <i>versus</i> VAS „Starptautiskā lidosta Rīga”, AS „Air Baltic Corporation”	6
2013/C 226/11	Kohtuasi C-312/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 7. juunil 2013 — Claudiu Roșu <i>versus</i> Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală	7
2013/C 226/12	Kohtuasi C-313/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 7. juunil 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală <i>versus</i> Cătălin Ienciu	7
2013/C 226/13	Kohtuasi C-317/13: 7. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Parlament <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	7
2013/C 226/14	Kohtuasi C-320/13: 12. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Poola Vabariik	8
2013/C 226/15	Kohtuasi C-321/13: 11. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon <i>versus</i> Belgia Kuningriik	8
2013/C 226/16	Kohtuasi C-322/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bolzano (Itaalia) 13. juunil 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer <i>versus</i> Katerina Pokorná	9
2013/C 226/17	Kohtuasi C-327/13: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 17. juunil 2013 — Burgo Group SpA <i>versus</i> Illochroma SA, likvideerimisel, Jérôme Theetten, äriühingu Illochroma SA pankrotihaldur	9
2013/C 226/18	Kohtuasi C-333/12: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sozialgericht Leipzig (Saksamaa) 19. juunil 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano <i>versus</i> Jobcenter Leipzig	9
Üldkohus		
2013/C 226/19	Kohtuasi T-276/13: 15. mail 2013 esitatud hagi — Growth Energy ja Renewable Fuels Association <i>versus</i> nõukogu	11

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA
ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

(2013/C 226/01)

Euroopa Liidu Kohtu viimane väljaanne *Euroopa Liidu Teatajas*

ELT C 215, 27.7.2013

Eelmised väljaanded

ELT C 207, 20.7.2013

ELT C 189, 29.6.2013

ELT C 178, 22.6.2013

ELT C 171, 15.6.2013

ELT C 164, 8.6.2013

ELT C 156, 1.6.2013

Käesolevad tekstid on kättesaadavad:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Arvamuse taotlus, mille on ELTL artikli 218 lõike 11 alusel esitanud Euroopa Komisjon

(Arvamus C-1/13)

(2013/C 226/02)

Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled

Taotluse esitaja

Euroopa Komisjon (esindajad: F. Castillo de la Torre, A.-M. Rouchaud-Joët)

Euroopa Kohtule esitatud küsimus

Kas lapseröövi suhtes tsiviilõiguse kohaldamise Haagi 25. oktoobri 1980. aasta konventsiooniga kolmandal riigil ühinemise lubamine kuulub liidu ainupädevusse?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 8. märtsil 2013 — A versus B jt

(Kohtuasi C-112/13)

(2013/C 226/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja määruskaebuse esitaja kassatsioonimenetluses: A

Hagejad ja vastustajad kassatsioonimenetluses: B jt

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigusest tulenevat võrdvärsuse põhimõtet tuleb Euroopa Liidu õiguse kohaldamisel siseriiklikule

menetluskorrale, milles asja sisuliselt lahendavad üldkohtud peavad küll kontrollima ka seaduste põhiseadusevastasust, kuid ei või seadusi ise üldiselt kehtetuks tunnistada, kuna seaduste kehtetuks tunnistamise pädevus on teataval kindlal viisil moodustatud konstitutsioonikohtul, mõista nii, et kui üldkohus tuvastab teatava seaduse vastuolu Euroopa Liidu põhiõiguste harta („põhiõiguste harta”) artikliga 47, siis peab ta menetluse ajal taotlema selle kehtetuks tunnistamist ka konstitutsioonikohtult ega saa piirduda vaid sellega, et jätab seaduse konkreetses kohtuasjas kohaldamata?

2. Kas põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus menetlusõigusnorm, mille kohaselt kohus, kes ei ole rahvusvaheliselt pädev, määrab poolele, kelle elukohta ei ole võimalik tuvastada, esindaja, kelle „koh-tusse ilmumine” annab kohtule rahvusvahelise pädevuse?
3. Kas nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (Brüsseli I määrus) ⁽¹⁾ artiklit 24 tuleb tõlgendada nii, et kostja kohtusse ilmumisega viidatud sätte tähenduses on tegemist vaid juhul, kui asjaomase menetlustoimingu teeb kostja kas isiklikult või enda volitatud esindaja kaudu, või on sellega piiranguteta tegemist ka juhul, kui toimingu teeb liikmesriigi õiguse alusel kostjale tema eemalviibimise tõttu määratud esindaja?

⁽¹⁾ EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 21. mail 2013 — Elcogás, S.A. versus Administración del Estado ja Iberdrola, S.A.

(Kohtuasi C-275/13)

(2013/C 226/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Elcogás, S.A.

Vastustajad: Administración del Estado ja Iberdrola, S.A.

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 ning samuti Euroopa Liidu Kohtu seda sätet käsitleva praktika (eeskätt otsused kohtuasjades C-379/98 ⁽¹⁾ ja C-206/06 ⁽²⁾) tõlgendus võimaldab asuda seisukohale, et „liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest [...] antav[a] abi[ga]” on tegemist summade puhul, mida äriühingule Elcogás kui elektrienergia tootmise konkreetse käitise omanikule makstakse igal aastal nii, nagu on ette nähtud ministrite nõukogu poolt selle äriühingu kasuks heakskiidetud erakorralistes saneerimiskavades, kui nimetatud summad on hõlmatud „elektrisüsteemi püsikulude” üldise osaga, mida tasuvad kõik kasutajad ning mis kantakse elektrisektori ettevõtjatele üle hilisema arveldamise käigus, mille teostamine vastavalt ette kindlaksmääratud seaduslikele kriteeriumidele ja ilma mis tahes kaalutlusruumita on Comisión Nacional de Energía ülesanne?

⁽¹⁾ EKL 2001, lk I-2099.

⁽²⁾ EKL 2008, lk I-5497.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca (Hispaania) 22. mail 2013 — Barclays Bank S.A. versus Sara Sánchez García ja Alejandro Chacón Barrera

(Kohtuasi C-280/13)

(2013/C 226/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca

Põhikohtuasja pooled

Sissenõudja: Barclays Bank S.A.

Võlgnikud: Sara Sánchez García ja Alejandro Chacón Barrera

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ja ühenduse õiguse põhimõtteid tarbija suhtes soodsalt toimimise ja lepingulise tasakaalu kohta tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus hüpoteeke reguleerivad Hispaania õigusnormid, mis näevad küll ette, et hüpoteegipidaja võib nõuda lisatagatist, kui hüpoteegiga koormatud kinnisasja väärtus väheneb 20 % võrra, ent ei sätesta hüpoteegi realiseerimise menetluse raames tarbijale/laenusuhte ja täitemenetluse võlg-

nikule võimalust nõuda eelneva vastupidise hindamise alusel, et hindamisel kindlaks määratud väärtus vaadataks uuesti läbi, vähemasti LEC artikli 671 mõttes, kui see väärtus on hüpoteegi seadmise ja hüpoteegi realiseerimise vahelises ajavahemikus kasvanud samaväärses või suuremas proportsioonis?

2. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ja ühenduse õiguse põhimõtteid tarbija suhtes soodsalt toimimise ja lepingulise tasakaalu kohta tuleb tõlgendada nii, et hüpoteegi realiseerimist reguleerivad Hispaania menetlusnormid, mis näevad ette, et võlausaldaja/sissenõudja võib hüpoteegiga koormatud kinnisasja sundmüügil omandada hinna eest, mis vastab 50 % selle hindamisel kindlaks määratud väärtusest (praegu 60 %), mis tähendab, et tarbijat/laenusuhte ja täitemenetluse võlgnikku karistatakse õigustamatult 50 % ulatuses (praegu 40 % ulatuses) kinnisasja hindamisel kindlaks määratud väärtusest?

3. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ja ühenduse õiguse põhimõtteid tarbija suhtes soodsalt toimimise ja lepingulise tasakaalu kohta tuleb tõlgendada nii, et eksisteerib õiguse kuritarvitamine ja alusetu rikastumine, kui võlausaldaja/sissenõudja nõuab pärast hüpoteegiga koormatud vara sundmüügil omandamist hinna eest, mis vastab 50 % hindamisel kindlaks määratud väärtusest (praegu 60 %), et puuduoleva summa osas määrataks täitmine võla täielikuks sissenõudmiseks, ehkki sundmüüdüd vara hindamisel kindlaks määratud või tegelik väärtus ületab kogu võlasummat ja ning vaatamata sellele, et siseriiklikud menetlusnormid võimaldavad selliselt toimida?

4. Kas nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes ja ühenduse õiguse põhimõtteid tarbija suhtes soodsalt toimimise ja lepingulise tasakaalu kohta tuleb tõlgendada nii, et hüpoteegiga koormatud kinnisasja sundmüük hindamisel kindlaks määratud ja/või tegeliku väärtuse eest, mis ületab hüpoteegiga tagatud laenu kogusummat, tingib LEC artikli 570 kohaldamise, mis asendab LEC artikleid 579 ja 671 ning et sellest tulenevalt tuleb hüpoteegipidaja nõue lugeda täies ulatuses täidetuks?

Lord Inglewood jt 22. mail 2013 esitatud apellatsioonikaebus Üldkohtu (neljas koda) 13. märtsi 2013. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-229/11 ja T-276/11: Lord Inglewood jt versus parlament

(Kohtuasi C-281/13 P)

(2013/C 226/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Lord Inglewood jt (esindajad: advokaadid S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament

Apellantide nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (nelja koda) 13. märtsi 2013. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-229/11 ja T-276/11: Inglewood jt vs. komisjon;
- uue otsuse tegemisel:
 - tuvastada, et Euroopa Parlamendi juhatus otsus tõsta pensioniiga 60-lt aastalt 63-le ja tühistada pensioni saamise eriviisiid, st kas ennetähtaegse pensionina või osaliselt ühekordse väljamaksena, on õigusvastane;
 - tühistada vaidlustatud otsused;
 - mõista mõlema kohtuastmega seotud kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid esitavad apellatsioonkaebuse Üldkohtu otsuse peale, millega Üldkohus jättis rahuldamata nende hagiid, milles paluti tühistada Euroopa Parlamendi otsused, millega keelduti hagejatele maksmast täiendavat vabatahtlikku pensioni ennetähtaegselt, nende 60-aastaseks saamisel või osaliselt ühekordse väljamaksena.

Esiteks, apellandid tuginevad Üldkohtu toimepandud õigusrikkumisele, kuna vaidlustatud otsustega rikutakse nende omandatud õigusi või õigusi, mida veel ei ole täidetud nende ametisse asumise ajal ette nähtud ja aktsepteeritud tingimustel.

Teiseks, Üldkohus on rikkunud õigusnormi, lükates tagasi parlamendiliikmete põhimääruse artikli 27 lõike 2 rikkumist puudutava väite, kuigi selles sättes on täpsustatud, et omandatud õigused ja ooteõigused säilivad. 1. aprilli 2009. aasta otsus rikub nimelt apellantide omandatud õigusi, st õigust taotleda ennetähtaegset pensioni või saada seda 60-aastaseks saamisel ja saada olenevalt olukorrast seda osaliselt ühekordse väljamaksena.

Kolmandaks, Üldkohus rikkus samuti õigusnormi, kui leidis, et parlamendiliikmete põhimäärus ei kuulunud kohaldamisele, kuna see jõustus pärast 1. aprilli 2009. aasta üldakti, kuigi hagi esemeks olevad üksikotsused tehti pärast nimetatud kuupäeva.

Neljandaks, Üldkohus rikkus õigusnormi, kui lükkas tagasi võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist puudutava väite, kuigi apellandid võisid õiguspäraselt oodata, et nad saavad pensioni

tingimustel, mis kehtestati ja mida kohaldati olulisel osal nende sissemaksete tegemise ajast või nende volituste lõppemise kuupäeval, enam kui isikud, kellele kohaldati erinevaid, st need, kes olid jätkuvalt teenistuses ja olid saanud 60-aastaseks enne 1. aprilli 2009. aasta otsuse jõustumist, s.o 14. juulil 2009.

Viimaseks, Üldkohus rikkus õigusnormi, kui lükkas tagasi proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist puudutava väite pärast selle tuvastamist, et finantskriisi tagajärjed ning ajutiselt moodustatud ja kadumisele määratud fondi ootuspärane mõju mõjutasid ainult 10 % kindlustatud isikutest.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Darmstadt (Saksamaa) 28. mail 2013 — Advokaat H., G.T. GmbH pankrotihaldur versus H. K.

(Kohtuasi C-295/13)

(2013/C 226/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Darmstadt

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Advokaat H., G.T. GmbH pankrotihaldur

Kostja: H. K.

Eelotsuse küsimused

ühenduse nimel tsiviil- ja kaubandusajade kohtualluvuse ning neid käsitlevate kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise konventsiooni⁽¹⁾ (edaspidi „Lugano II konventsioon”) artikli 1 lõike 2 punkti b, artikli 5 punkti 1 alapunktide a ja b, artikli 3 ning nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta⁽²⁾ (edaspidi „määrus nr 1346/2000”) artikli 3 lõike 1 tõlgendamiseks

1. Kas selle liikmesriigi kohtud, mille territooriumil algatati võlgniku maksejõuetusmenetlus, on rahvusvaheliselt pädevad arutama pankrotihalduri poolt võlgniku juhatusel liikme vastu esitatud hagi nõudega hüvitada äriühingule väljamaksed, mis on tehtud pärast äriühingu maksejõuetuks muutumist või sellise seisundi tekkimist, kus äriühingu vara ei kata tema kohustusi?

2. Kas selle liikmesriigi kohus, mille territooriumil algatati võlgniku maksejõuetusmenetlus, on pädev arutama pankrotihalduri poolt võlgniku juhatuse liikme vastu esitatud hagi nõudega hüvitada äriühingule väljamaksed, mis on tehtud pärast äriühingu maksejõuetuks muutumist või sellise seisundi tekkimist, kus äriühingu vara ei kata tema kohustusi, kui juhatuse liikme elukoht ei ole mõnes muus Euroopa Liidu liikmesriigis, vaid Lugano II konventsiooni osalisriigis.

3. Kas esimeses küsimuses nimetatud hagi kuulub määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 1 kohaldamisalasse?

4. Kui esimeses küsimuses nimetatud hagi ei kuulu määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 1 kohaldamisalasse, ja/või kohtu asjaomane pädevus ei laiene juhatuse liikmele, kelle elukoht on Lugano II konventsiooni osalisriigis,

kas siis on tegemist pankrotimenetlusega Lugano II konventsiooni artikli 1 lõike 2 punkti b tähenduses?

5. Kui neljandale küsimusele tuleb vastata jaatavalt,

a) kas siis selle liikmesriigi kohus, mille territooriumil on võlgniku asukoht, on pädev hagi arutama Lugano II konventsiooni artikli 5 punkti 1 alapunkti a alusel?

a) Kas esimeses küsimuses nimetatud hagi ese on lepingust tulenev nõue Lugano II konventsiooni artikli 5 punkti 1 alapunkti a tähenduses?

β) Kas esimeses küsimuses nimetatud hagi ese on teenuste osutamise lepingust tulenev nõue Lugano II konventsiooni artikli 5 punkti 1 alapunkti b tähenduses?

b) Kas esimeses küsimuses nimetatud hagi ese on õigusvastaselt tekitatud kahju hüvitamise nõue Lugano II konventsiooni artikli 5 punkti 3 tähenduses?

⁽¹⁾ ELT 2009, L 147, lk 5.

⁽²⁾ ELT L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Grondwettelijk Hof (Belgia) 30. mail 2013 — Isabelle Gielen versus Ministerraad

(Kohtuasi C-299/13)

(2013/C 226/08)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Isabelle Gielen

Teine menetlusosaline: Ministerraad

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/7/EÜ ⁽¹⁾ kapitali suurendamise kaudse maksustamise kohta artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see ei luba maksustada seadusega ettenähtud esitajaväärtpaberite vahetamist nimelisteks väärt-paberiteks või elektroonilisteks väärt-paberiteks, ja — kui vastus sellele küsimusele on jaatav — kas sellist maksustamist saab õigustada eespool nimetatud direktiivi artikli 6 alusel?

⁽¹⁾ ELT L 46, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Hispaania) 30. mail 2013 — Ayuntamiento de Benferri versus Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

(Kohtuasi C-300/13)

(2013/C 226/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana, Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección 1

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ayuntamiento de Benferri

Vastustajad: Consejería de Infraestructuras y Transporte, Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 85/337 ⁽¹⁾ (muudetud direktiiviga 97/11 ⁽²⁾) I lisa punktis 20 sisalduvat väljendit „[elektrienergia ülekandeks mõeldud] õhuliinide ehitamine, mille pingele on vähemalt 220 kV ja pikkus üle 15 km” tuleb tõlgendada nii, et ainsad elektrienergiarajatised, mida see hõlmab, on nimetatud kahele künnisele vastavad õhuliinid?
 2. Kas direktiivi 85/337 (muudetud direktiiviga 97/11) II lisa punkti 3 alapunktis b kasutatud väljendit „[...] elektri edastamine õhuliinide kaudu” tuleb tõlgendada nii, et ainsad elektrienergia edastamisrajatised, mida see hõlmab, on õhuliinid?
- Kui vastus on eitav:
3. Kas direktiivi 85/337 II lisa punkti 3 alapunktis b kasutatud väljendit „[...] elektri edastamine õhuliinide kaudu” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab alajaamasid?
 4. Kas direktiivi 85/337 II lisa punkti 3 alapunktis b kasutatud väljendit „[...] elektri edastamine õhuliinide kaudu” tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab alajaamasid, ehkki selle ehitamine või laiendamine toimub niisuguse projekti kaudu, mis ei hõlma õhuliini rajamist?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiiv 85/337/EMÜ, teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 175, lk 40; ELT eriväljaanne 15/01, lk 248).

⁽²⁾ Nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiv 97/11/EÜ, millega muudetakse direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eratööde keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 73, lk 5; ELT eriväljaanne 15/03, lk 151).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākās tiesas Senāts (Lāti) 3. juunil 2013 — AS flyLAL-Lithuanian Airlines (likvideerimisel) versus VAS „Starptautiskā lidosta Rīga”, AS „Air Baltic Corporation”

(Kohtuasi C-302/13)

(2013/C 226/10)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja esimeses kohtuastmes: AS flyLAL-Lithuanian Airlines (likvideerimisel)

Kostjad esimeses kohtuastmes: VAS „Starptautiskā lidosta Rīga” ja AS „Air Baltic Corporation”

Eelotsuse küsimused

1. Kas tsiviil- või kaubandusajaks määruse ⁽¹⁾ tähenduses tuleb pidada kohtuvaidlust, mille raames nõutakse kahju hüvitamist ning seda, et tuvastataks, et on õigusvastane kostjate käitumine, mis seisneb keelatud kokkuleppes ja turgu valitseva seisundi kuritarvitamises ning mille aluseks on teise liikmesriigi üldkohaldatavate õigusaktide kohaldamine, arvestades sellega, et keelatud kokkulepped on algusest peale tühi ning et õigusnormi kehtestamine on vastupidi riigi toiming avaliku õiguse reguleerimisalas (*acta iure imperii*), mille suhtes kohaldatakse rahvusvahelise avaliku õiguse norme, mis käsitlevad ühe riigi õigusmõistmise sõltumatust teise riigi kohtutest?
2. Kas jaatava vastuse korral esimesele küsimusele (st kui selline kohtuvaidlus kujutab endast tsiviil- või kaubandusajaks määruse tähenduses) tuleb asuda seisukohale, et kahju hüvitamise menetluse puhul on tegemist menetlusega, mille raames on vaidlustatud äriühingu organi otsuse kehtivus määruse artikli 22 punkti 2 tähenduses, millest tulenevalt on võimalik jätta otsus tunnustamata määruse artikli 35 lõike 1 alusel?
3. Kui kahju hüvitamise menetluse ese kuulub määruse artikli 22 (Ainupädevus) punkti 2 kohaldamisalasse: kas selle riigi kohtus, kus tunnustamist taotletakse, on kohustatud seoses hagi tagamise otsusega kontrollima, kas esinevad määruse artikli 35 lõikes 1 nimetatud asjaolud?
4. Kas määruse artikli 34 punktis 1 sisalduvat avaliku korra tingimust võib mõista nii, et hagi tagamise otsuse tunnustamine on vastuolus riigi avaliku korraga, kui esiteks on hagi tagamise peamiseks põhjenduseks taotletava summa tähelepanuväärne suurus (ilma et seda summat oleks põhjendatud või õigustatud) ja kui teiseks võidakse sellise otsuse tunnustamise ja täitmise tekitada kostjatele kahju, mida hageja (likvideerimisel äriühing) ei ole võimeline hüvitama juhul, kui kahju hüvitamise menetluses jäetakse hagi rahuldamata, arvestades sellega, et viimatinimetatud asjaolu võib riivata selle riigi majanduslikke huve, kus tunnustamist taotletakse, ning seetõttu seada ohtu riigi julgeoleku, sest Läti Vabariik on Lidosta Rīga ainuke aktsionär ja talle kuulub 52,6 % AS Air Baltic Corporation'i aktsiatest?

⁽¹⁾ Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 7. juunil 2013 — Claudiu Roșu versus Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

(Kohtuasi C-312/13)

(2013/C 226/11)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Claudiu Roșu

Vastustaja: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Eelotsuse küsimus

Kas juhul, kui müüja staatus on muudetud käibemaksukohustuslaseks ja poolte vahel on kokku lepitud kinnisasja võõrandamise tasus (hinnas) ilma käibemaksu mainimata, tuleb nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikleid 73 ja 78 tõlgendada nii, et maksustatavaks väärtuseks on:

a) poolte vahel kokku lepitud kauba võõrandamise tasu (hind), millest on maha arvatud käibemaks, või

b) poolte vahel kokku lepitud kauba võõrandamise tasu (hind)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Alba Iulia (Rumeenia) 7. juunil 2013 — Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală versus Cătălin Ienciu

(Kohtuasi C-313/13)

(2013/C 226/12)

Kohtumenetluse keel: rumeeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Alba Iulia

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu — Activitatea de Inspecție Fiscală

Vastustaja: Cătălin Ienciu

Eelotsuse küsimus

Kas juhul, kui müüja staatus on muudetud käibemaksukohustuslaseks ja poolte vahel on kokku lepitud kinnisasja võõrandamise tasus (hinnas) ilma käibemaksu mainimata, tuleb nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikleid 73 ja 78 tõlgendada nii, et maksustatavaks väärtuseks on:

a) poolte vahel kokku lepitud kauba võõrandamise tasu (hind), millest on maha arvatud käibemaks, või

b) poolte vahel kokku lepitud kauba võõrandamise tasu (hind)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

7. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Parlament versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-317/13)

(2013/C 226/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Parlament (esindajad: F. Drexler, A. Caiola, ja M. Pencheva)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 7. märtsi 2013. aasta otsus 2013/129/EL 4-metamfetamiini suhtes kontrollimeetmete kehtestamise kohta⁽¹⁾;

— säilitada nõukogu otsuse 2013/129/EL tagajärjed, kuni see asendatakse uue, nõuetekohasel kujul vastu võetud õigusaktiga;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Kõigepealt tuleb Euroopa Parlament meelde, et vaidlustatud otsuse preambul viitab järgmistele õiguslikele alustele: nõukogu 10. mai 2005. aasta otsuse 2005/387/JSK uusi psühhoaktiivseid aineid käsitleva teabe vahetuse, riski hindamise ja kontrolli kohta ⁽²⁾ artikli 8 lõige 3 ja Euroopa Liidu toimimise leping. Parlament järeldas sellest, et nõukogu pidas vaikumisi silmas varasema EL lepingu artikli 34 lõike 2 punkti c.

Parlament esitab oma tühistamishagi põhjenduseks kaks väidet.

Esiteks väidab parlament, et nõukogu nimetas oma otsuse õiguslikuks aluseks EL lepingu artikli 34 lõike 2 punkti c, mis tunnistati kehtetuks alates Lissaboni lepingu jõustumisest. Seetõttu ei saa vaidlustatud otsuse aluseks olla vaid 2005/387/JSK. Viimane kujutab endast teisest õiguslikku alust ning on seega ebaseaduslik.

Teiseks, eeltoodut arvesse võttes leiab parlament, et ühisotsuste tegemise puhul rikuti olulisi menetlusnorme. Ühelt poolt, kui EL lepingu artikli 34 lõike 2 punkt c oleks olnud kohaldatav, oleks parlament enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist pidanud konsulteerima vastavalt EL lepingu artikli 39 lõikele 1. Parlament on seisukohal, et nii see ei olnud. Teiselt poolt, kui kohaldada tuleb Lissaboni lepinguga sisse viidud sätteid, oleks parlamendi pidanud kaasama õigusloomemenetlusse ELTL artikli 83 lõike 1 alusel. Ühel või teisel juhul, kuna parlament ei olnud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel kaasatud, siis on tegemist menetlusnormide olulise rikkumisega.

Lõpetuseks, kui Euroopa Kohus peaks otsustama vaidlustatud otsus tühistada, leiab parlament, et ELTL artikli 264 teise lõigu alusel tuleb säilitada vaidlustatud otsuse tagajärjed, kuni see asendatakse uue, nõuetekohasel kujul vastu võetud õigusaktiga.

⁽¹⁾ ELT L 72, lk 11.

⁽²⁾ ELT L 127, lk 32.

12. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-320/13)

(2013/C 226/14)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Hetsch ja K. Herrmann)

Kostja: Poola Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Poola Vabariik ei ole vastu võtnud vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta ⁽¹⁾ täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Poola Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 27 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- määrata Poola Vabariigile direktiivi 2009/28/EÜ ülevõtmise meetmetest teatamise kohustuse rikkumise eest ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistusmaks 133 228,80 eurot päevas alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest;
- mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2009/28/EÜ ülevõtmise tähtaeg möödus 5. detsembril 2010.

⁽¹⁾ ELT L 140, lk 16.

11. juunil 2013 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-321/13)

(2013/C 226/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Hottiaux ja N. Yerrell)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et kuna Belgia Kuningriik ei vastu võtnud komisjoni 2. septembri 2010. aasta direktiivi 2010/61/EL, millega esmakordselt kohandatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2008/68/EÜ (ohtlike kaupade siseveo kohta) lisasid seoses teaduse ja tehnika arenguga, ⁽¹⁾ ülevõtmiseks ette nähtud õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole ta neist komisjonile teatanud, siis on Belgia Kuningriik rikkunud nimetatud direktiivi artikli 2 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni 2. septembri 2010. aasta direktiivi 2010/61/EL ülevõtmise tähtaeg möödus 30. juunil 2011.

(¹) ELT L 233, lk 27.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Bolzano (Itaalia) 13. juunil 2013 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer versus Katerina Pokorná

(Kohtuasi C-322/13)

(2013/C 226/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Bolzano

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Kostja: Katerina Pokorná

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artiklite 18 ja 21 tõlgendus ei luba kohaldada käesolevas asjas vaidlusaluseid siseriiklikke õigusnorme, mis annavad õiguse kasutada Bolzano provintsi kohtutes toimuvates tsiviilmenetlustes saksa keelt vaid Bolzano provintsis elavatele Itaalia kodanikele ja jätavad kõnealusest õigusest ilma ELi muude liikmesriikide kodanikud, olenemata sellest, kas nende elukoht on Bolzano provintsis või mitte?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 17. juunil 2013 — Burgo Group SpA versus Illochroma SA, likvideerimisel, Jérôme Theetten, äriühingu Illochroma SA pankrotihaldur

(Kohtuasi C-327/13)

(2013/C 226/17)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Appellant: Burgo Group SpA

Vastustajad: Illochroma SA, likvideerimisel, Jérôme Theetten, äriühingu Illochroma SA pankrotihaldur

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu määrust (EÜ) nr 1346/2000 (¹) maksejõuetusmenetluse kohta, eelkõige selle artikleid 3, 16, 27, 28 ja 29, tuleb tõlgendada nii, et:

- artikli 3 lõikes 2 käsitletud „tegevuskoha” all tuleb mõista selle võlgniku filiaali, kelle suhtes algatati põhimenetlus, ning sellega on vastuolus see, et mitme samasse kontserni kuuluva äriühingu üheaegse likvideerimise menetluse raames võib nende äriühingute suhtes algatada teisest menetlust liikmesriigis, kus neil on registrijärgne asukoht, põhjendusel, et neil on iseseisev õigusvõime?
- isiku või asutuse, kellel on õigus taotleda teisese menetluse algatamist, elukoht või registrijärgne asukoht peab olema selle liikmesriigi territooriumil, kus asub kohus, kellelt selle menetluse algatamist taotletakse, või tuleb see õigus anda kõikidele liidu kodanikele, tingimusel et nad tõendavad õigussuhte olemasolu asjaomase tegevuskohaga?
- kui põhimaksejõuetusmenetlus on likvideerimismenetlus, saab tegevuskoha teisese maksejõuetusmenetluse algatamise määrata üksnes juhul, kui see vastab otstarbekuse kriteeriumidele, mille hindamine jäetakse sellele liikmesriigi kohtule, kus teisene menetlus algatatakse?

(¹) ELT L 160, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sozialgericht Leipzig (Saksamaa) 19. juunil 2013 — Elisabeta Dano, Florin Dano versus Jobcenter Leipzig

(Kohtuasi C-333/12)

(2013/C 226/18)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sozialgericht Leipzig

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Elisabeta Dano, Florin Dano

Vastustaja: Jobcenter Leipzig

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse nr 883/2004 ⁽¹⁾ artikli 4 isikuline kohaldamisala hõlmab isikuid, kes ei soovi saada sotsiaalkindlustus- ja perehüvitisi määruse nr 883/2004 artikli 3 lõike 1 tähenduses, vaid mitteosamakselist rahalist erihüvitist määruse nr 883/2004 artikli 3 lõike 3 ja artikli 70 tähenduses?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas määruse nr 883/2004 artikkel 4 keelab liikmesriikidel täielikult või osaliselt määruse nr 883/2004 artikli 70 kohaste minimaalset toimetulekut tagavate hüvitiste põhjendamatu saamise vältimise eesmärgil nimetatud hüvitiste saajate hulgast välja arvata puudust kannatavad liidu kodanikud, kuigi asjaomane liikmesriik võimaldab neid hüvitisi oma kodanikule, kes on võrreldavas olukorras?
3. Kui esimesele või teisele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis kas a) ELTL artikkel 18 ja/või b) ELTL artikli 20 lõike 2 teise lause punkt a koostoimes ELTL artikli 20 lõike 2 kolmanda lausega ja direktiivi 2004/38 ⁽²⁾ artikli 24 lõikega 2 keelab liikmesriikidel täielikult või osaliselt määruse nr 883/2004

artikli 70 kohaste minimaalset toimetulekut tagavate hüvitiste põhjendamatu saamise vältimise eesmärgil nimetatud hüvitiste saajate hulgast välja arvata puudust kannatavad liidu kodanikud, kuigi asjaomane liikmesriik võimaldab neid hüvitisi oma kodanikule, kes on võrreldavas olukorras?

4. Kui eelmistele küsimustele antud vastuste põhjal on liidu kodanike osaline väljaarvamine minimaalset toimetulekut tagavate hüvitiste saajate hulgast Euroopa Liidu õigusega kooskõlas, siis kas liidu kodanikule, kes ei ole kriisiolukorras, minimaalset toimetulekut tagava mitteosamakselise hüvitise määramisel võib piirduda kodumaale pöördumiseks vajalike vahendite eraldamisega või tuleneb põhiõiguste harta artiklitest 1, 20 ja 51 kohustus maksta alalist elamist võimaldavat hüvitist?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pere liikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77; ELT eriväljaanne 05/05, lk 46).

ÜLDKOHUS

15. mail 2013 esitatud hagi — Growth Energy ja Renewable Fuels Association versus nõukogu**(Kohtuasi T-276/13)**

(2013/C 226/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Growth Energy (Washington, Ühendriigid), Renewable Fuels Association (Washington, Ühendriigid) (esindajad: advokaat P. Vander Schueren)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus nr 157/2013, millega kehtestatakse Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 49, lk 10), osas, milles see puudutab hagejaid ja nende liikmeid; ja

— mõista nõukogult välja hagejate käesoleva menetlusega seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kümme väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegutses vastuolus algmäärusega, kuna otsustas üleriigilise tollimaksu kasuks ja keeldus arvestamast individuaalset tollimaksu, vaatamata asjaolule, et tal oli kogu teave, mida ta vajab selle tegemiseks. Selles osas märgivad hagejad, et komisjon tegi asjaomaste asjaolude hindamisel ilmse hindamisvea, rikkus õigusnormi, ei esitanud oma järelduste põhjendusi, rikkus oma hoolsuskohustust, rikkus kaitseõigust, õiguskindluse põhimõtet ja hagejate õiguspäraseid ootusi.

2. Teine väide, et see, et komisjon jättis dumpingumarginaali arvutamisel kohandamata ekspordihinna, kuna ta ei korrigeerinud ülespoole asjaomaste blenderite müügihindu, kujutab endast ilmset hindamisviga asjasepuutuvate faktide hindamisel ja õigusnormi rikkumist.

3. Kolmas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea asjasepuutuvate faktide hindamisel ning rikkus ilmselgelt algmäärust ja diskrimineerimiskeeldu, hinnates üle bioetanooli impordi mahtu Ühendriikidest ja jättes selle impordi käsitlemata kolmandast riigist pärineva sama kauba impordina.

4. Neljas väide, et komisjon tegi kahjumarginaali arvutamisel ilmse hindamisvea ja rikkus algmäärust.

5. Viies väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ja rikkus algmäärust, lähtudes kahjumarginaali arvutamisel peamiselt liidu tööstusest, mis sarnast toodet ei valmista ja määratledes liidu tööstuse mõiste enne toote määratlemist.

6. Kuues väide, mille kohaselt on vaidlustatud määrus hindamisvigade ja õigusnormi rikkumise tulemus, kuna oluline kahju, mida see käsitleb, tehti kindlaks sellise teabe alusel, mis puudutab liidu tootjate mitte-representatiivset valimit.

7. Seitsmes väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, leides et muud olulise kahju põhjused ei katkesta põhjuslikku seost asjaomase impordi ja liidu tööstuse väidetavalt tekitatud kahju vahel.

8. Kaheksas väide, et komisjon rikkus proportsionaalsuspõhimõtet, kui ta võttis vastu dumpinguvastase meetme, mis ei ole vajalik.

9. Üheksas väide, et komisjon rikkus õigusnorme ning hea halduse põhimõtet ja diskrimineerimiskeeldu, kui ta leidis, et Ühendriikidest pärineva bioetanooli uurimine põhines põhjendatud kaebusel, samas kui viimane ei vastanud algmääruses kehtestatud nõuetele.

10. Kümnes väide, et komisjon rikkus mitmel korral hagejate kaitseõigusi ja jättis vaidlustatud määruse vastuvõtmisel esitamata põhjendused, võttes arvesse seda, et lõplik teave, millel see määrus põhines, ei sisaldanud lõplike meetmete

vastuvõtmist õigustanud peamised fakte ega kaalutlusi. Komisjon muutis ka nende meetmete kehtivusaega, jättes märkimata põhjused, ei võimaldanud hagejatel õigeaegselt tutvuda mittekonfidentsiaalse teabega ega andnud neile piisavalt aega lõpliku teabe kohta märkuste esitamiseks.

15. mail 2013 esitatud hagi — Marquis Energy versus nõukogu

(Kohtuasi T-277/13)

(2013/C 226/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Marquis Energy LLC (Hennepin, Ühendriigid) (esindaja: advokaat P. Vander Schueren)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 18. veebruari 2013. aasta rakendusmäärus nr 157/2013, millega kehtestatakse Ameerika Ühendriikidest pärit bioetanooli impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT L 49, lk 10), osas, milles see puudutab hagejat ja nende liikmeid; ja

— mõista nõukogult välja hageja käesoleva menetlusega seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kümme väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegutses vastuolus algmäärusega, kuna otsustas üleriigilise tollimaksu kasuks ja keeldus arvestamast individuaalset tollimaksu, vaatamata asjaolule, et tal oli kogu teave, mida ta vajab selle tegemi-

seks. Selles osas märgib hageja, et komisjon tegi asjaomaste asjaolude hindamisel ilmse hindamisvea, rikkus õigusnormi, ei esitanud oma järelduste põhjendusi, rikkus oma hoolsuskohustust, rikkus kaitseõigust, õiguskindluse põhimõtet ja hagejate õiguspäraseid ootusi.

2. Teine väide, mille kohaselt kujutab see, et komisjon jättis dumpingumarginaali arvutamisel kohandamata ekspordihinna, kuna ta ei korrigeerinud ülespoole asjaomaste blenderite müügihindu, endast ilmselt hindamisviga asjassepüttuvate faktide hindamisel ja õigusnormi rikkumist.

3. Kolmas väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea asjassepüttuvate faktide hindamisel ning rikkus ilmselt algmäärust ja diskrimineerimiskeeldu, hinnates üle bioetanooli impordi mahtu Ühendriikidest ja jättes selle impordi käsitlemata kolmandast riigist pärineva sama kauba impordina.

4. Neljas väide, et komisjon tegi kahjumarginaali arvutamisel ilmse hindamisvea ja rikkus algmäärust.

5. Viies väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea ja rikkus algmäärust, lähtudes kahjumarginaali arvutamisel peamiselt liidu tööstusest, mis sarnast toodet ei valmista ja määratledes liidu tööstuse mõiste enne toote määratlemist.

6. Kuues väide, mille kohaselt on vaidlustatud määrus hindamisvigade ja õigusnormi rikkumise tulemus, kuna oluline kahju, mida see käsitleb, tehti kindlaks sellise teabe alusel, mis puudutab liidu tootjate mitte-representatiivset valimit.

7. Seitsmes väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, leides et muud olulise kahju põhjused ei katkesta põhjuslikku seost asjaomase impordi ja liidu tööstusele väidetavalt tekitatud kahju vahel.

8. Kaheksas väide, et komisjon rikkus proportsionaalsuspõhimõtet, kui ta võttis vastu dumpinguvastase meetme, mis ei ole vajalik.

9. Üheksas väide, et komisjon rikkus õigusnorme ning hea halduse põhimõtet ja diskrimineerimiskeeldu, kui ta leidis, et Ühendriikidest pärineva bioetanooli uurimine põhines põhjendatud kaebusel, samas kui viimane ei vastanud algmääruses kehtestatud nõuetele.

10. Kümnes väide, et komisjon rikkus mitmel korral hageja kaitseõigusi ja jättis vaidlustatud määruse vastuvõtmisel esitamata põhjendused, võttes arvesse seda, et lõplik teave, millel see määrus põhines, ei sisaldanud lõplike meetmete vastuvõtmist õigustanud peamised fakte ega kaalutlusi. Komisjon muutis ka nende meetmete kehtivusaega, jättes märkimata põhjused, ei võimaldanud hagejal õigeaegselt tutvuda mittekonfidentsiaalse teabega ega andnud talle piisavalt aega lõpliku teabe kohta märkuste esitamiseks.

24. mail 2013 esitatud hagi — Ledra Advertising versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-289/13)

(2013/C 226/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ledra Advertising Ltd (Nikosia, Küpros) (esindajad: *solicitor* C. Paschalides, ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: Euroopa Keskpank ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjatelt hagejate kasuks välja summa suuruses 279 925,79 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandum punktide 1.23–1. 27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokolli 1 artiklit 1;
- tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping”) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelnimetatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning
- osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumis kõnealused tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena” (⁽¹⁾), kuna:

— Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja EIÖK-s sisalduv õigusnorm;

— Harta artikli 51 lõike 1 ja EL lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad kostjad austama ja järgima hartaga ja EIÖK-ga tagatud põhiõigusi; ning

— Pangahoiused on omand harta nimetatud artikli 17 ja EIÖK protokolli 1 artikli 1 tähenduses.

2. Teine väide, et kõik allpool nimetatud rikkumised üheskoos kujutavad endast ülimusliku õigusnormi piisavalt selget rikkumist, kuna:

— Ajal, mil hageja ei saanud oma pangahoiuseid kasutada, puudusid kehtivad „õigusnormidega kindlaks määratud tingimused”, mis käsitlevad pangahoiustest harta ja protokolli vastaselt ilmajäämist;

— Hagejalt võeti tema hoiused ära ilma „õigeaegse ja õiglase hüvituse”, mis on vastuolus harta artikliga 17 ja protokolli artikliga 1;

— Hoiustest ilma jäämine on *prima facie* õigusvastane, välja arvatud juhul kui „proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt [on see] [...] [vajalik] ning vasta[b] tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.” (⁽²⁾);

— Avaliku huvi hindamisel harta artikli 17 ja protokolli artikli 1 alusel ei võetud arvesse konkureerivat avalikku huvi vältida lühikeses või pikas perspektiivis pangandussüsteemis paanikat ja raha väljavoo;

— Eesmärk ei olnud Küprosele kahju tekitada või teda karistada, vaid viimasele ja euroalale kasu tuua, andes stabiilsustoetust ning seeläbi edendada ja mitte destabiliseerida selle finantsasutusi ja majanduslikku elujõulisust; ning

— Sekkumise proportsionaalsuse ja õiguspärase eesmärgi vahel puudus igasugune seos, kuna 2012. aasta ESM lepingu artikli 3 kohaselt oli tegelik eesmärk „mobiliseerida vahendeid ja anda rangetel tingimustel [...] stabiilsustoetust ESM liikmetele, kes on tõsisest rahalistest raskustest või kellel on oht sellistesse raskustesse sattuda, kui see on hädavajalik kogu euroala ja selle liikmesriikide finantsstabiilsuse tagamiseks”, ilma selle liikmesriigi majandust halvamata.

3. Kolmas väide, et hageja hoiustest ilma jätmise ei olnud vajalik ega proportsionaalne.
4. Neljas väide, et kostjate tõttu jäi hageja oma hoiustest ilma, mis aga kujutab endast olulist rikkumist, kuna tema hoiused on harta ja protokollil alusel neile tagatud õigustega kaitstud, mistõttu on hagejale tekkinud otsene ja ettenähtav kahju.
5. Viies väide, et juhul kui eelpool esitatud väited on põhjendatud, tuleb asjaomased tingimused kehtetuks tunnistada, olenemata sellest, et need tingimused olid suunatud Küprosele, kuna need puudutavad otseselt ja isiklikult hagejat seeläbi, et asjaomased tingimused ja nende rakendamise viis rikuvad asutamislepingut ja/või selle kohaldamist käsitlevaid õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hageja hoiustest ilma jätmise rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

(¹) Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

(²) Harta artikli 52 lõige 1

24. mail 2013 esitatud hagi — CMBG versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-290/13)

(2013/C 226/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: CMBG Ltd (Tortola, Neitsisaared) (esindajad: Solicitor C. Paschalides ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: Euroopa Keskpank ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjalt hagejate kasuks välja summa suuruses 279 925,79 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandum punktide 1.23–1.27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokollil 1 artiklit 1;
- tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping”) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelnimetatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning
- osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumil põhinevad tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena” (¹), kuna:

— Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja EIÖK-s sisalduv õigusnorm;

— Harta artikli 51 lõike 1 ja EL lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad kostjad austama ja järgima hartaga ja EIÖK-ga tagatud põhiõigusi; ning

— Pangahoiused on omand harta nimetatud artikli 17 ja EIÖK protokollil 1 artikli 1 tähenduses.

2. Teine väide, et kõik allpool nimetatud rikkumised üheskoos kujutavad endast ülimusliku õigusnormi piisavalt selget rikkumist, kuna:

— Ajal, mil hageja ei saanud oma pangahoiuseid kasutada, puudusid kehtivad „õigusnormidega kindlaks määratud tingimused”, mis käsitlevad pangahoiustest harta ja protokolliga vastaselt ilmajäämist;

— Hagejalt võeti tema hoiused ära ilma „õigeaegse ja õiglase hüvitusega”, mis on vastuolus harta artikliga 17 ja protokolliga artikliga 1;

— Hoiustest ilma jäämine on *prima facie* õigusvastane, välja arvatud juhul kui „proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt [on see] [...] [vajalik] ning vasta[b] tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.”⁽²⁾;

— Avaliku huvi hindamisel harta artikli 17 ja protokolliga artikli 1 alusel ei võetud arvesse konkureerivat avalikku huvi vältida lühikeses või pikas perspektiivis pangandussüsteemis paanikat ja raha väljavoo;

— Eesmärk ei olnud Küprosele kahju tekitada või teda karistada, vaid viimasele ja euroalale kasu tuua, andes stabiilsustoetust ning seeläbi edendada ja mitte destabiliseerida selle finantsasutusi ja majanduslikku elujõulisust; ning

— Sekkumise proportsionaalsuse ja õiguspärase eesmärgi vahel puudus igasugune seos, kuna 2012. aasta ESM lepingu artikli 3 kohaselt oli tegelik eesmärk „mobiliseerida vahendeid ja anda rangetel tingimustel [...] stabiilsustoetust ESM liikmetele, kes on tõsisest rahalistest raskustest või kellel on oht sellistesse raskustesse sattuda, kui see on hädavajalik kogu euroala ja selle liikmesriikide finantsstabiilsuse tagamiseks”, ilma selle liikmesriigi majandust halvamata.

3. Kolmas väide, et hageja hoiustest ilma jätmise ei olnud vajalik ega proportsionaalne.

4. Neljas väide, et kostjate tõttu jäi hageja oma hoiustest ilma, mis aga kujutab endast olulist rikkumist, kuna tema hoiused

on harta ja protokolliga alusel neile tagatud õigustega kaitstud, mistõttu on hagejale tekkinud otsene ja ettenähtav kahju.

5. Viies väide, et juhul kui eelpool esitatud väited on põhjendatud, tuleb asjaomased tingimused kehtetuks tunnistada, olenemata sellest, et need tingimused olid suunatud Küprosele, kuna need puudutavad otseselt ja isiklikult hagejat seeläbi, et asjaomased tingimused ja nende rakendamise viis rikuvad asutamislepingut ja/või selle kohaldamist käsitlevaid õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hageja hoiustest ilma jätmise rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

⁽¹⁾ Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfendts vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

⁽²⁾ Harta artikli 52 lõige 1

24. mail 2013 esitatud hagi — Eleftheriou ja Papachristofi versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-291/13)

(2013/C 226/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Andreas Eleftheriou (Dherynia, Küpros); Eleni Eleftheriou (Dherynia) ja Lilia Papachristofi (Dherynia) (esindajad: *sollicitor* C. Paschalides ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: Euroopa Keskpank ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— mõista kostjate hagejate kasuks välja summa suuruses 347 520,68 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandum punktide 1.23–1.27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokolliga 1 artiklit 1;

- tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping”) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelnimetatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning
- osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumi kõnealused tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena” (¹), kuna:
 - Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja EIÖK-s sisalduv õigusnorm;
 - Harta artikli 51 lõike 1 ja EL lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad kostjad austama ja järgima hartaga ja EIÖK-ga tagatud põhiõigusi; ning
 - Pangahoiused on omand harta nimetatud artikli 17 ja EIÖK protokolli 1 artikli 1 tähenduses.
2. Teine väide, et kõik allpool nimetatud rikkumised üheskoos kujutavad endast ülimusliku õigusnormi piisavalt selget rikkumist, kuna:
 - Ajal, mil hagejad ei saanud oma pangahoiuseid kasutada, puudusid kehtivad „õigusnormidega kindlaks määratud tingimused”, mis käsitlevad pangahoiustest harta ja protokolli vastaselt ilmajäämist;
 - Hagejatelt võeti nende hoiused ära ilma „õigeaegse ja õiglase hüvitusega”, mis on vastuolus harta artikliga 17 ja protokolli artikliga 1;
 - Hoiustest ilma jäämine on *prima facie* õigusvastane, välja arvatud juhul kui „proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt [on see] [...] [vajalik] ning vasta[b] tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.” (²);
 - Avaliku huvi hindamisel harta artikli 17 ja protokolli artikli 1 alusel ei võetud arvesse konkureerivat avalikku huvi vältida lühikeses või pikas perspektiivis pangandussüsteemis paanikat ja raha väljavooget;
 - Eesmärk ei olnud Küprosele kahju tekitada või teda karistada, vaid viimasele ja euroalale kasu tuua, andes stabiilsustoetust ning seeläbi edendada ja mitte destabiliseerida selle finantsasutusi ja majanduslikku elujõulisust; ning
 - Sekkumise proportsionaalsuse ja õiguspärase eesmärgi vahel puudus igasugune seos, kuna 2012. aasta ESM lepingu artikli 3 kohaselt oli tegelik eesmärk „mobiliseerida vahendeid ja anda rangetel tingimustel [...] stabiilsustoetust ESM liikmetele, kes on tõsistes rahalistes raskustes või kellel on oht sellistesse raskustesse sattuda, kui see on hädavajalik kogu euroala ja selle liikmesriikide finantsstabiilsuse tagamiseks”, ilma selle liikmesriigi majandust halvamata.
3. Kolmas väide, et hagejate hoiustest ilma jätmine ei olnud vajalik ega proportsionaalne.
4. Neljas väide, et kostjate tõttu jäid hagejad oma hoiustest ilma, mis aga kujutab endast olulist rikkumist, kuna nende hoiused on harta ja protokolli alusel neile tagatud õigustega kaitstud, mistõttu on hagejatele tekkinud otsene ja ettenähtav kahju.
5. Viies väide, et juhul kui eelpool esitatud väited on põhjendatud, tuleb asjaomased tingimused kehtetuks tunnistada, olenemata sellest, et need tingimused olid suunatud Küprosele, kuna need puudutavad otseselt ja isiklikult igat hagejat seeläbi, et asjaomased tingimused ja nende rakendamise viis rikuvad asutamislepingut ja/või selle kohaldamist käsitlevaid

õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hagejate hoiustest ilma jätmise rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

— osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

(¹) Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

(²) Harta artikli 52 lõige 1

24. mail 2013 esitatud hagi — Evangelou versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-292/13)

(2013/C 226/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Christos Evangelou (Derynia, Küpros) ja Yvonne Evangelou (Derynia) (esindajad: *solicitor* C. Paschalides ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: EKP ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— mõista kostjatelt hagejate kasuks välja summa suuruses 347 520,68 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandum punktide 1.23–1.27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokoll 1 artiklit 1;

— tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping”) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelnimetatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumi kõnealused tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena” (¹), kuna:

— Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja EIÕK-s sisalduv õigusnorm;

— Harta artikli 51 lõike 1 ja EL lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad kostjad austama ja järgima hartaga ja EIÕK-ga tagatud põhiõigusi; ning

— Pangahoiused on omand harta nimetatud artikli 17 ja EIÕK protokoll 1 artikli 1 tähenduses.

2. Teine väide, et kõik allpool nimetatud rikkumised üheskoos kujutavad endast ülimusliku õigusnormi piisavalt selget rikkumist, kuna:

— Ajal, mil hagejad ei saanud oma pangahoiuseid kasutada, puudusid kehtivad „õigusnormidega kindlaks määratud tingimused”, mis käsitlevad pangahoiustest harta ja protokoll 1 vastaselt ilmajäämist;

— Hagejatele võeti nende hoiused ära ilma „õigeaegse ja õiglase hüvitusega”, mis on vastuolus harta artikliga 17 ja protokoll 1 artikliga 1;

— Hoiustest ilma jäämine on *prima facie* õigusvastane, välja arvatud juhul kui „proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt [on see] [...] [vajalik] ning vasta[b] tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.” (²);

— Avaliku huvi hindamisel harta artikli 17 ja protokoll 1 alusel ei võetud arvesse konkureerivat avalikku huvi vältida lühikeses või pikas perspektiivis pangandussüsteemis paanikat ja raha väljavoo;

— Eesmärk ei olnud Küprosele kahju tekitada või teda karistada, vaid viimasele ja euroalale kasu tuua, andes stabiilsustoetust ning seeläbi edendada ja mitte destabiliseerida selle finantsasutusi ja majanduslikku elujõulisust; ning

— Sekkumise proportsionaalsuse ja õiguspärase eesmärgi vahel puudus igasugune seos, kuna 2012. aasta ESM lepingu artikli 3 kohaselt oli tegelik eesmärk „mobiliseerida vahendeid ja anda rangetel tingimustel [...] stabiilsustoetust ESM liikmetele, kes on tõsistes rahalistes raskustes või kellel on oht sellistesse raskustesse sattuda, kui see on hädavajalik kogu euroala ja selle liikmesriikide finantsstabiilsuse tagamiseks”, ilma selle liikmesriigi majandust halvamata.

3. Kolmas väide, et hagejate hoiustest ilma jätmine ei olnud vajalik ega proportsionaalne.

4. Neljas väide, et kostjate tõttu jäid hagejad oma hoiustest ilma, mis aga kujutab endast olulist rikkumist, kuna nende hoiused on harta ja protokolli alusel neile tagatud õigustega kaitstud, mistõttu on hagejatele tekkinud otsene ja ettenähtav kahju.

5. Viies väide, et juhul kui eelpool esitatud väited on põhjendatud, tuleb asjaomased tingimused kehtetuks tunnistada, olenemata sellest, et need tingimused olid suunatud Küprosele, kuna need puudutavad otseselt ja isiklikult igat hagejat seeläbi, et asjaomased tingimused ja nende rakendamise viis rikuvad asutamislepingut ja/või selle kohaldamist käsitlevaid õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hagejate hoiustest ilma jätmine rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

24. mail 2013 esitatud hagi — Theophilou versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-293/13)

(2013/C 226/25)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Christos Theophilou (Nikosia, Küpros) ja Eleni Theophilou (Nikosia) (esindajad: *Solicitor* C. Paschalides ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: Euroopa Keskpank ja Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— mõista kostjalt hagejate kasuks välja summa suuruses 347 520,68 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandum punktide 1.23–1.27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokolli 1 artiklit 1;

— tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping”) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelnimetatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning

— osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumi kõnealused tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena” (¹), kuna:

— Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja ElÕK-s sisalduv õigusnorm;

(¹) Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

(²) Harta artikli 52 lõige 1

— Harta artikli 51 lõike 1 ja EL lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad kostjad austama ja järgima hartaga ja EIÕK-ga tagatud põhiõigusi; ning

— Pangahoiused on omand harta nimetatud artikli 17 ja EIÕK protokolli 1 artikli 1 tähenduses.

2. Teine väide, et kõik allpool nimetatud rikkumised üheskoos kujutavad endast ülimalt kõrget õiguskorrektsiooni rikkumist, kuna:

— Ajal, mil hagejad ei saanud oma pangahoiuseid kasutada, puudusid kehtivad „õigusnormidega kindlaks määratud tingimused”, mis käsitlevad pangahoiustest harta ja protokolli vastaselt ilmajäämist;

— Hagejatelt võeti nende hoiused ära ilma „õigeaegse ja õiglase hüvitusega”, mis on vastuolus harta artikliga 17 ja protokolli artikliga 1;

— Hoiustest ilma jäämine on *prima facie* õigusvastane, välja arvatud juhul kui „proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt [on see] [...] [vajalik] ning vasta[b] tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadusi.”⁽²⁾;

— Avaliku huvi hindamisel harta artikli 17 ja protokolli artikli 1 alusel ei võetud arvesse konkureerivat avalikku huvi vältida lühikeses või pikas perspektiivis pangandussüsteemis paanikat ja raha väljavoo;

— Eesmärk ei olnud Küprosele kahju tekitada või teda karistada, vaid viimasele ja euroalale kasu tuua, andes stabiilsustoetust ning seeläbi edendada ja mitte destabiliseerida selle finantsasutusi ja majanduslikku elujõulisust; ning

— Sekkumise proportsionaalsuse ja õiguspärase eesmärgi vahel puudus igasugune seos, kuna 2012. aasta ESM lepingu artikli 3 kohaselt oli tegelik eesmärk „mobiliseerida vahendeid ja anda rangetel tingimustel [...] stabiil-

sustoetust ESM liikmetele, kes on tõsistes rahalistes raskustes või kellel on oht sellistesse raskustesse sattuda, kui see on hädavajalik kogu euroala ja selle liikmesriikide finantsstabiilsuse tagamiseks”, ilma selle liikmesriigi majandust halvamata.

3. Kolmas väide, et hagejate hoiustest ilma jätmine ei olnud vajalik ega proportsionaalne.

4. Neljas väide, et kostjate tõttu jäid hagejad oma hoiustest ilma, mis aga kujutab endast olulist rikkumist, kuna nende hoiused on harta ja protokolli alusel neile tagatud õigustega kaitstud, mistõttu on hagejatele tekkinud otsene ja ettenähtav kahju.

5. Viies väide, et juhul kui eelpool esitatud väited on põhjendatud, tuleb asjaomased tingimused kehtetuks tunnistada, olenemata sellest, et need tingimused olid suunatud Küprosele, kuna need puudutavad otseselt ja isiklikult igat hagejat seeläbi, et asjaomased tingimused ja nende rakendamise viis rikuvad asutamislepingut ja/või selle kohaldamist käsitlevaid õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hagejate hoiustest ilma jätmine rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

⁽¹⁾ Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

⁽²⁾ Harta artikli 52 lõige 1

27. mail 2013 esitatud hagi — Fialtor versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-294/13)

(2013/C 226/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Fialtor Ltd (Belize, Belize) (esindaja: solicitor C. Paschalides ja advokaat A. Paschalides)

Kostjad: Euroopa Keskpank, Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- mõista kostjatelt hagejate kasuks välja summa suuruses 279 925,79 naelsterlingit, kuna 26. aprillil 2013 Küprose ja kostjate vahel allkirjastatud vastastikuse mõistmise memorandumi punktide 1.23–1.27 alusel nõutavad tingimused sisaldasid mitmeid nõudeid, mis rikuvad raskekujuliselt ülimuslikku üksikisiku kaitse õigust, nimelt: Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17 ja Euroopa inimõiguste ja põhi-vabaduste kaitse konventsiooni protokolli 1 artiklit 1;
- tunnistada asjaomased tingimused kehtetuks ning anda korraldus vaadata viivitama läbi Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingu („ESM leping“) artiklites 14–18 ette nähtud finantsabi andmise vahendid vastavalt artiklile 19, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust ning viies sisse eelne-metatud otsusega kooskõlla viimiseks vajalikud muudatused; ning
- osas, milles esimeses nõudes esitatud hüvitise puhul ei võeta arvesse asjaolu, et asjaomased tingimused tuleb tühistada, mõista välja hüvitis ELTL artikli 263 rikkumise eest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vastastikuse mõistmise memorandumi kõnealused tingimused sisaldavad mitmeid nõudeid, mis on käsitletavad „üksikisikut kaitsva ülimusliku õigusnormi piisavalt selge rikkumisena“⁽¹⁾, kuna:
 - Asjaomane õigusnorm on ülimuslik, kuna see on hartas ja ELÕK-s sisalduv õigusnorm;
 - Harta artikli 51 lõike 1 ja EL lepingu artikli 6 lõike 2 kohaselt peavad kostjad austama ja järgima hartaga ja ELÕK-ga tagatud põhiõigusi; ning
 - Pangahoiused on omand harta nimetatud artikli 17 ja ELÕK protokolli 1 artikli 1 tähenduses.
2. Teine väide, et kõik allpool nimetatud rikkumised üheskoos kujutavad endast ülimusliku õigusnormi piisavalt selget rikkumist, kuna:
 - Ajal, mil hageja ei saanud oma pangahoiuseid kasutada, puudusid kehtivad „õigusnormidega kindlaks määratud tingimused“, mis käsitlevad pangahoiustest harta ja protokolli vastaselt ilmajäämist;
 - Hagejalt võeti tema hoiused ära ilma „õigeaegse ja õiglase hüvituseta“, mis on vastuolus harta artikliga 17 ja proto-kolli artikliga 1;
 - Hoiustest ilma jäämine on *prima facie* õigusvastane, välja arvatud juhul kui „proportsionaalsuse põhimõtte koha-selt [on see] [...] [vajalik] ning vasta[b] tegelikult liidu poolt tunnustatud üldist huvi pakkuvatele eesmärkidele või kui on vaja kaitsta teiste isikute õigusi ja vabadu-si.“⁽²⁾;
 - Avaliku huvi hindamisel harta artikli 17 ja protokolli artikli 1 alusel ei võetud arvesse konkureerivat avalikku huvi vältida lühikeses või pikas perspektiivis pangandus-süsteemis paanikat ja raha väljavooget;
 - Eesmärk ei olnud Küprosele kahju tekitada või teda karistada, vaid viimasele ja euroalale kasu tuua, andes stabiilsustoetust ning seeläbi edendada ja mitte destabili-seerida selle finantsasutusi ja majanduslikku elujõulisust; ning
 - Sekkumise proportsionaalsuse ja õiguspärase eesmärgi vahel puudus igasugune seos, kuna 2012. aasta ESM lepingu artikli 3 kohaselt oli tegelik eesmärk „mobilisee-rida vahendeid ja anda rangetel tingimustel [...] stabiil-sustoetust ESM liikmetele, kes on tõsistes rahalistes raskustes või kellel on oht sellistesse raskustesse sattuda, kui see on hädavajalik kogu euroala ja selle liikmesriikide finantsstabiilsuse tagamiseks“, ilma selle liikmesriigi majandust halvamata.
3. Kolmas väide, et hageja hoiustest ilma jätmine ei olnud vajalik ega proportsionaalne.
4. Neljas väide, et kostjate tõttu jäi hageja oma hoiustest ilma, mis aga kujutab endast olulist rikkumist, kuna tema hoiused on harta ja protokolli alusel neile tagatud õigustega kaitstud, mistõttu on hagejale tekkinud otsene ja ettenähtav kahju.

5. Viies väide, et juhul kui eelpool esitatud väited on põhjendatud, tuleb asjaomased tingimused kehtetuks tunnistada, olenemata sellest, et need tingimused olid suunatud Küprosele, kuna need puudutavad otseselt ja isiklikult hagejat seeläbi, et asjaomased tingimused ja nende rakendamise viis rikuvad asutamislepingut ja/või selle kohaldamist käsitlevaid õigusnorme ja/või osas, milles tuvastatakse, et hageja hoiustest ilma jätmine rikub EL lepingu artikli 6 lõiget 1, kujutab see endast võimu kuritarvitamist.

⁽¹⁾ Vt 2. detsembri 1971. aasta otsus kohtuasjas 5/71: Zuckerfabrik Schoepfenstedt vs. nõukogu (EKL 1971, lk 975)

⁽²⁾ Harta artikli 52 lõige 1

30. mail 2013 esitatud hagi — Adler Modemärkte versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Blufin (MARINE BLEU)

(Kohtuasi T-296/13)

(2013/C 226/27)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Adler Modemärkte AG (Haibach, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Plate ja R. Kaase)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Blufin SpA (Carpi, Itaalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 3. aprilli 2013. aasta (asi R 386/2012-2) otsus, kuna see ei ole kooskõlas määruse nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 1 punktiga b.

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist elementi „MARINE BLUE” sisaldav kujutismärk kaupadele klassis 25 — ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 6 637 193.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Blufin SpA.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnamärk „BLUMARINE” kaupadele klassis 25.

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: rahuldada apellatsioonkaebus ja lükata registreerimistaotlus tagasi.

Väited: määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

28. mail 2013 esitatud hagi — Nordex Holding versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Fontana Food (Taverna)

(Kohtuasi T-302/13)

(2013/C 226/28)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nordex Holding A/S (Dronninglund, Taani) (esindaja: advokaat M. Kleis)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Fontana Food AB (Tyresö, Rootsi)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada esimese apellatsioonikoja 21. märtsi 2013. aasta otsus asjas R 2608/2011-1;

— tühistada tühistamisosakonna 21. oktoobri 2011. aasta otsus nr 4891 C, mis tehti enne vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist;

— mõista kohtukulud, sh apellatsioonikojas toimunud menetluse kulud, välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „Taverna” sisaldav kujutismärk — ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 5 466 909

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: teine menetluspool apellatsioonikojas

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus tuleneb nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punktist a ja artikli 8 lõike 1 punktist b

Tühistamisakonna otsus: tunnistada vaidlustatud ühenduse kaubamärk osaliselt kehtetuks

Apellatsioonikoja otsus: jätta hagi rahuldamata

Väited: rikutud on nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti a koostoides artikli 8 lõike 1 punktiga b.

5. juunil 2013 esitatud hagi — Silicium España Laboratorios versus Siseturu Ühtlustamise Amet — LLR-G5 (LLRG5)

(Kohtuasi T-306/13)

(2013/C 226/29)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Silicium España Laboratorios, SL (Vila-Seca, Hispaania) (esindaja: jurist C. Sueiras Villalobos)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Teine menetluspool apellatsioonikojas: LLR-G5 Ltd (Castlebar, Iirimaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 7. märtsi 2013. aasta otsus (asi R 383/2012-1) osas, milles sellega tunnistatakse kehtetuks ühenduse kaubamärk nr 3 384 625 „LLRG5” põhjusel, et selle registreerimist taotleti pahauskelt;
- kinnitada tühistamisakonna 20. detsembri 2011. aasta otsus asjas 4174 C;
- Mõista Siliciumi käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt, kes ühtlasi kannab oma kohtukulud ise.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: Sõnamärk „LLRG5” — Ühenduse kaubamärgiregistreering nr 3 384 625

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: teine menetluspool apellatsioonikojas

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendamisel tugineti nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktile b

Tühistamisakonna otsus: Jätta kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldamata

Apellatsioonikoja otsus: Tühistada vaidlustatud otsus ja tunnistada vaidlustatud kaubamärk kehtetuks

Väited: Nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b rikkumine

7. juunil 2013 esitatud hagi — Repsol versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Argiles (ELECTROLINERA)

(Kohtuasi T-308/13)

(2013/C 226/30)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Repsol, SA (Madrid, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. Devaureix ja L. Montoya Terán)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Josep María Adell Argiles (Madrid, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada ja jätta mõjuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 7. märtsi 2013. aasta otsus asjas R 1565/2012-1 ja sellest tulenevalt lubada registreerida ühenduse kaubamärk nr 9 548 884 „ELECTROLINERA” kaupadele klassides 4, 37 ja 39, mille registreerimisest kõnealuse otsusega keelduti;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ELECTROLINERA” kaupadele ja teenustele klassides 4, 35, 37 ja 39 — ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 548 884).

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Josep María Adell Argiles.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: siseriiklik sõnamärk „ELECTROLINERA” kaupadele klassides 6, 9 ja 12.

Vastulausete osakonna otsus: jätta vastulause osaliselt rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: rahuldada kaebus, tühistada vastulausete osakonna otsus osaliselt ja sellest tulenevalt lükata ühenduse kaubamärgi taotlus tagasi.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

7. juunil 2013 esitatud hagi — Enosi Mastichoparagagon versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Gaba International (ELMA)

(Kohtuasi T-309/13)

(2013/C 226/31)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Enosi Mastichoparagagon Chiou (Chios, Kreeka) (esindaja: advokaat A. Malamis)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Gaba International Holding AG (Hamburg, Saksamaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 26. märtsi 2013. aasta otsus (asi R 1539/2012-4);
- jätta Ühtlustamise Ameti ja teise menetluspoole (vastulause osakonnas ja apellatsioonikojas) kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja ühenduse kaubamärgi taotleja (tühistamishagi raames hageja) kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ELMA” kaupadele klassis 5 — Euroopa Ühendust nimetav rahvusvaheline registreering 900 845.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse sõnamärgi „ELMEX” registreering kaupadele klassides 3, 5 ja 21.

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause.

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata.

Väited: nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

12. juunil 2013 esitatud hagi — Portugal versus komisjon

(Kohtuasi T-314/13)

(2013/C 226/32)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes ning advokaadid M. Gorjão Henriques ja J. da Silva Sampaio)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Komisjoni otsuse C(2013) 1870 (final) artiklid 1 ja 2;
- tunnistada käesolevas asjas kohaldamatuks määruse (EÜ) nr 16/2003 (¹) ja eelkõige selle artikkel 7, kuna rikutud on olulisi vorminõudeid, määrust (EÜ) nr 1164/94 (²) või igal juhul Euroopa Liidu õiguses kehtivaid õiguse üldpõhimõtteid;
- kohustada komisjoni tasuma võlgnetav summa;
- teise võimalusena:
 - a) tunnistada juba tasutud summade tagasinõudmise menetlus ja veel tasumata summade kinnipidamise õigus aegunuks;

- b) tunnistada kohustust vähendada Euroopa Komisjoni poolt tehtud finantskorrektsiooni seoses võimalike eeskirjade eiramistega, mis kinnitavad kogu summa tasumata jätmist ja selliste kulude terves ulatuses tagasinõudmist, mis tasuti peale 3. juunit 2003, kuid mille eest esitati arve 2002. aasta juuni ja 2003. aasta veebruari vahel;

— igal juhul mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et määrus (EÜ) nr 16/2003 on õigusvastane, kuna on rikutud olulisi vorminõudeid ja hierarhiliselt kõrgemaleisvat õigusnormi.

— Määrus (EÜ) nr 16/2003 on õigusvastane, sest seda ei võtnud komisjoni volinikud vastu ühiselt ei volitamise teel, kirjaliku menetluse teel ega muu lihtsustatud menetluse teel, nagu nägi ette komisjoni töökord ⁽³⁾ kõnealuse määruse vastuvõtmise ajal kehtinud redaktsioonis, ja kuna ei järgitud komisjoni töökorra artikli 18 sätteid selle vastuvõtmise ajal kehtinud redaktsioonis ning kuna komisjon esitab määruse (EÜ) nr 16/2003 artikli 7 tõlgenduse, mis on vastuolus määrusega (EÜ) nr 1164/94.

2. Teine väide, et rikutud on kulude abikõlblikkust käsitlevaid Euroopa õiguse norme.

— Vaidlustatud otsus rikub asutamislepingu rakendusnorme, eelkõige seoses küsimusega, kas peale abikõlblikkuse perioodi ja selle alguses tasutud kulud, olgugi et arve nende kohta esitati varem, kujutavad endast Euroopa rahastamiseks abikõlblikke kulusid.

3. Kolmas väide, et rikutud on õiguspärase ootuse ja õiguskindluse põhimõtteid ning ametivõimu kohustust järgida iseenda õigusakte.

— Euroopa Komisjon on seni oma väljakujunenud halduspraktikas kõnealust õigusnormi tõlgendanud nii, nagu Portugali Vabariik seda väidab.

See tõlgendus lähtub komisjoni poolt heaks kiidetud allikatest ja sellest oli Portugali Vabariiki ning ka teise liikmesriike teavitatud, ning vastavalt selle sisule võis Portugali Vabariik õiguspäraselt loota, et hüvitatakse arved, mis saadi enne ja tasuti peale seda, kui lõplik taotlus oli Euroopa Komisjonile saadetud.

See tõlgendus, millest komisjon nüüdsest lähtub, rikub ilmselgelt õiguskindluse põhimõtet, pannes Portugali Vabariigile olulisi finantskohustusi, samas kui see tõlgendus ei olnud ei kindel ega ettenähtav.

4. Neljas väide, mis on esitatud teise võimalusena, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.

— Kuigi on tõsi, et vastavalt määruse (EÜ) nr 1164/94 II lisa artiklile H võib Euroopa Komisjon kohaldada finantskorrektsioone, mida ta peab vajalikeks ja mis võivad seisneda meetmele antud abi täielikus või osalises tühistamises, peab ta samuti järgima proportsionaalsuse põhimõtet, võttes arvesse konkreetse juhtumi asjaolusid nagu näiteks rikkumise liik ja finantsilise mõju ulatus, mis võivad olla juhtimis- ja kontrollisüsteemide võimalikel puudujääkidel. Seega jääb arusaamatuks, kuidas on võimalik ette näha antud abi täielikku tühistamist, sest 100 % korrektsioone kohaldatakse vaid juhul, kui juhtimis- ja kontrollisüsteemi puudujäägid või tuvastatud rikkumised on niivõrd tõsised, et need kujutavad endast ühenduse eeskirjade täielikku eiramist, mistõttu on kõik maksed õigusvastased.

Tõlgendamiskeskused on määrav kergendav tegur, mida Euroopa Komisjon peaks alati arvesse võtma. Kirjeldatud asjaolusid arvestades, on olemas vähem piiravaid meetmeid — vähendamismäära kohaldamine või korrektsiooni tegemata jätmine —, mis võimaldavad kavandatud eesmärki saavutada.

5. Viies väide, mis on esitatud teise võimalusena ja mis tugineb aegumisele.

Igal juhul on enne 3. juuni 2003 tehtud kulud juba aegunud, sest viimane arve esitati 28. veebruaril 2003 ehk kolm kuud ja kaks päeva enne kõnealust kuupäeva.

Vastavalt 18. detsembri 1995. aasta määrusele (EÜ) nr 2988/95 ⁽⁴⁾ on aegumistähtaeg menetluste algatamiseks neli aastat alates eeskirjade eiramise toimepanekust.

⁽¹⁾ Komisjoni 6. jaanuari 2003. aasta määrus (EÜ) nr 16/2003, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1164/94 üksikasjalikud erirakenduseeskirjad Ühtekuuluvusfondist osaliselt finantseeritavate meetmetega seotud kulude abikõlblikkuse kohta (EÜT L 2, lk 7; ELT eriväljaanne 14/01, 189).

⁽²⁾ Nõukogu 16. mai 1994. aasta määrus (EÜ) nr 1164/94, millega asutatakse ühtekuuluvusfond (EÜT L 130, lk 1; ELT eriväljaanne 14/01, lk).

⁽³⁾ EÜT L 308, lk 26; ELT eriväljaanne 01/03, lk 213.

⁽⁴⁾ 18. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantsshvide kaitse kohta (EÜT L 312, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 340).

11. juunil 2013 esitatud hagi — Pappalardo jt versus komisjon**(Kohtuasi T-316/13)**

(2013/C 226/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Salvatore Aniello Pappalardo (Cetara, Itaalia), Pescatori La Tonnara Soc. coop. (Cetara), Fedemar Srl (Cetara), Testa Giuseppe E C. Snc (Catania, Itaalia), Pescatori San Pietro Apostolo Srl (Cetara), Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo EC (Pescara, Itaalia) ja Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (Pescara) (esindajad: advokaadid V. Cannizzaro ja L. Caroli)

Kostja: Euroopa Komisjon**Nõuded**

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tuvastada Euroopa Komisjoni lepinguväline vastutus kahju eest, mis tekitati 12. juuni 2008. aasta määruse nr 530/2008, millega kehtestatakse erakorralised meetmed Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres harilikku tuuni püüdvate seinerite suhtes (see määrus tunnistati kehtetuks Euroopa Kohtu 17. märtsi 2011. aasta otsusega kohtuasjas C-221/09), vastuvõtmisega;
- kohustada sellest tulenevalt Euroopa Komisjoni tekitatud kahju hüvitama;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva kohtuasja hagejad täpsustavad, et kõnealune lepinguväline vastutus tuleneb sellest, et komisjon nägi määrusega nr 530/2008 õigusvastaselt ette tavalise tuuni püügi kohustusliku lõpetamise alates 16. juunist 2008 Kreeka, Prantsusmaa, Itaalia, Küprose ja Malta lipu all sõitvate laevade puhul, samas kui samasugune püügi lõpetamine nähti Hispaania lipu all sõitvate laevade puhul ette alles alates 23. juunist 2008.

Hagejad on seisukohal, et käesolevas kohtuasjas on täidetud kõik eeldused Euroopa institutsioonide vastutuse tekkimiseks seoses õigusloomega, st: isikuid kaitsva õigusnormi tõsine rikkumine, kahju tegelik tekkimine ja põhjuslik seos sellise käitumise ja viidatud kahju vahel.

Selles osas rõhutatakse, et Euroopa Kohus tunnistas määruse nr 530/2008 kehtetuks diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumise tõttu ning et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt kujutab diskrimineerimiskeelu põhimõtte rikkumine endast üht isikute kaitseks kehtestatud ülimusliku sätte tõsise rikkumise juhtu.

13. juunil 2013 esitatud hagi — Vita Phone versus Siseturu Ühtlustamise Amet**(Kohtuasi T-318/13)**

(2013/C 226/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Vita Phone GmbH (Mannheim, Saksamaa) (esindajad: advokaadid P. Ruess ja A. Doepner-Thiele)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 26. märtsi 2013. aasta otsus (asi R 1072/2012-1);
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk LIFEDATA kaupadele ja teenustele klassides 10 ja 44 — Ühenduse kaubamärgi registreerimistaotlus nr 10 525 053.

Kontrollija otsus: lükata registreerimistaotlus tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine

AVALIKU TEENISTUSE KOHUS

25. mail 2013 esitatud hagi — ZZ jt. versus Euroopa
Investeeringufond

(Kohtuasi F-51/13)

(2013/C 226/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZZ jt. (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Investeeringufond

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsused, mis sisaldasid 2013. aasta veebruari palgatõenditel ja millega määrati kindlaks töötasude iga-aastase kohandamise piir 1,8 % aastaks 2013, ja tühistada hilisemad palgatõendid. Teiseks järgnev nõue mõista sellelt institutsioonilt välja hüvitis väidetavalt tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest.

Hageja nõuded

- tühistada otsus, mis sisaldas hagejate 2013. aasta veebruari palgatõenditel ja millega määrati kindlaks töötasude iga-aastase kohandamise piir 1,8 % aastaks 2013, ja sellest tulenevalt tühistada sarnased otsused, mis sisalduvad hilisemates palgatõendites;
- mõista kostjalt välja varalise kahju hüvitisena (i) palgajääk, mis vastab iga-aastasele kohandamisele 2013. aasta eest, ehk 1,8 % võrra suurendamine 1. jaanuarist 31. detsembrini 2013; (ii) palgajääk, mis vastab 1,8 % võrra iga-aastasele kohandamisele 2013. aasta eest palgasummadele, mida hakatakse maksta alates jaanuarist 2014; (iii) viivised palgajäägilt, kuni võlgnetavate summade täieliku tasumiseni, kohaldatav intressimäär arvutatakse välja Euroopa Keskpanka poolt peamiste refinantseerimistoimingute jaoks kehtestatud määra alusel, mis kehtis kõnealusel perioodil, ning millele on lisatud kolm punkti, ja (iv) kahjuhüvitis ostujõu vähenemise eest;
- mõista kostjalt iga hageja kasuks mittevaralise kahju hüvitisena välja 1 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

2. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ versus EIP

(Kohtuasi F-55/13)

(2013/C 226/36)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: ZZ (esindaja: advokaat L. Isola)

Kostja: Euroopa Investeeringupank

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada hageja 2011. aasta hindamisaruanne osas, milles sellega ei antud talle hinnet „exceptional performance” või „very good performance” ega tehta ettepanekut tema edutamiseks ametijärku D ning osas, milles sellega kinnitatakse tema eesmärgid aastaks 2012; samuti nõue tühistada 2011. aasta hindamissuunised ning viimaks nõue mõista EIP-lt välja hagejale väidetavalt tekitatud mittevaraline ja varaline kahju.

Hageja nõuded

- Tühistada: a) 18. detsembri 2012. aasta otsus osas, milles apellatsioonikomitee jättis personalieeskirjade artiklile 22 ja töötajatele suunatud 29. märtsi 2012. aasta teatisele nr 715 HR/P&O/2012-0103 tuginedes rahuldamata hageja kaebuse tema 2011. aasta hindamisaruande peale; b) 2011. aasta hindamisaruanne hinnangu osa, kus talle ei anta koondhinnet „Exceptional performance” või „Very good performance” ning lõpuks osa, kus ei tehta ettepanekut tema edutamiseks ametijärku D ning samuti osas, milles kinnitatakse tema eesmärgid 2012. aastaks; c) kõik seotud, eelnevad või järgnevad aktid, sh personaliosakonna direktori 2012. aasta mai teatise „2011 staff appraisal exercise, award of promotions and titles” järgsed edutamised, kuna EIP oli hageja ülemuste väljendatud ning nüüd vaidlustatud hinnangule tuginedes jätnud hagejaga arvestamata punktis „Promotions from Function E to D”;
- tühistada või jätta kohaldamata personaliosakonna juhatuse 13. detsembri 2011. aasta teatisega RH/P&O/2011-0242 nr 709 kehtestatud suunised ja seonduvad suunised pealkirjaga „Guidelines to the 2011 annual staff appraisal exercise”, sh osas,

milles need näevad ette, et lõpphinnang tuleb esitada sõnalise kokkuvõttena, ent ei sätesta kriteeriume, millest hindaja peab juhinduma, et hinnata tööpanust kui „*exceptionnelle dépassant les attentes*” või „*très bonne*” või „*répondant à toutes les attentes*”;

- mõista kostjalt välja eelnevast tulenev mittevaraline ja vara-line kahju ning menetluskulud.

21. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon

(Kohtuasi F-57/13)

(2013/C 226/37)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: ZZ (esindajad: advokaadid D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Kostja: Euroopa Komisjon

Hagi ese ja sisu

Nõue tühistada otsus, millega määrati vastavalt uutele üldistele rakenduseeskirjadele kindlaks pensioniõigusliku staaži lisa pensioniõiguste eest, mis oli omandatud enne komisjoni teenistusse asumist, ja otsus kaebuse rahuldamata jätmise kohta.

Hageja nõuded

- tühistada 8. jaanuari 2013. aasta otsus pensioniõigusliku staaži lisa arvutamise kohta pensioniõiguste eest, mis oli omandatud enne komisjoni teenistusse asumist;
- tühistada vajalikus osas otsus jätta rahuldamata hageja 12. märtsi 2013. aasta kaebus, milles ta nõudis pensioniõiguste ülekandmise taotluse esitamise ajal kehtinud üldiste rakenduseeskirjade ja kindlustusmatemaatilise määra kohaldamist;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

<u>Teatis nr</u>	Sisukord (jätkub)	Lehekülg
2013/C 226/20	Kohtuasi T-277/13: 15. mail 2013 esitatud hagi — Marquis Energy versus nõukogu	12
2013/C 226/21	Kohtuasi T-289/13: 24. mail 2013 esitatud hagi — Ledra Advertising versus komisjon ja EKP	13
2013/C 226/22	Kohtuasi T-290/13: 24. mail 2013 esitatud hagi — CMBG versus komisjon ja EKP	14
2013/C 226/23	Kohtuasi T-291/13: 24. mail 2013 esitatud hagi — Eleftheriou ja Papachristofi versus komisjon ja EKP	15
2013/C 226/24	Kohtuasi T-292/13: 24. mail 2013 esitatud hagi — Evangelou versus komisjon ja EKP	17
2013/C 226/25	Kohtuasi T-293/13: 24. mail 2013 esitatud hagi — Theophilou versus komisjon ja EKP	18
2013/C 226/26	Kohtuasi T-294/13: 27. mail 2013 esitatud hagi — Fialtor versus komisjon ja EKP	19
2013/C 226/27	Kohtuasi T-296/13: 30. mail 2013 esitatud hagi — Adler Modemärkte versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Blufin (MARINE BLEU)	21
2013/C 226/28	Kohtuasi T-302/13: 28. mail 2013 esitatud hagi — Nordex Holding versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Fontana Food (Taverna)	21
2013/C 226/29	Kohtuasi T-306/13: 5. juunil 2013 esitatud hagi — Silicium España Laboratorios versus Siseturu Ühtlustamise Amet — LLR-G5 (LLRG5)	22
2013/C 226/30	Kohtuasi T-308/13: 7. juunil 2013 esitatud hagi — Repsol versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Argiles (ELECTROLINERA)	22
2013/C 226/31	Kohtuasi T-309/13: 7. juunil 2013 esitatud hagi — Enosi Mastichoparagagon versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Gaba International (ELMA)	23
2013/C 226/32	Kohtuasi T-314/13: 12. juunil 2013 esitatud hagi — Portugal versus komisjon	23
2013/C 226/33	Kohtuasi T-316/13: 11. juunil 2013 esitatud hagi — Pappalardo jt versus komisjon	25
2013/C 226/34	Kohtuasi T-318/13: 13. juunil 2013 esitatud hagi — Vita Phone versus Siseturu Ühtlustamise Amet	25
Avaliku Teenistuse Kohus		
2013/C 226/35	Kohtuasi F-51/13: 25. mail 2013 esitatud hagi — ZZ jt. versus Euroopa Investeeringufond	26
2013/C 226/36	Kohtuasi F-55/13: 2. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ versus EIP	26
2013/C 226/37	Kohtuasi F-57/13: 21. juunil 2013 esitatud hagi — ZZ versus komisjon	27

EUR-Lexi (<http://new.eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET